

Toldgodtgjørelsen, Godtgjørelsen af den engang erlagte Told, ikke bevilges. — Den støtter sig netop til, at Lovgiveren har aabnet en saa vidt Udgang til Benyttelse af Credit-Drag, at man af den Grund har troet at kunne indskrænke Godtgjørelsen af erlagte Afgifter, som ellers i andre Lande, hvor man ikke har Credit-Drag, er mere almindelig. Dertil kommer ogsaa, at Transit-Drag ingenlunde hade den Udstrækning i Bestindien, om de end for en Deel finde Sted, som i Møderlandet, hvor Transit-Drag ikke alene kan finde Sted i kongelige og offentlige Pakhuse, men ogsaa i private Pakhuse, under tilbørlig Control. Endelig maa det ogsaa erindres, at den almindelige Regel i Forordningen 1ste Februar 1797 § 76 har maattet taale, og endnu taaler mange Undtagelser paa Grund af de specielle Forhold. Det er saaledes de Herrer af Thinget, som ere handelskyndige, velbekjendt, at der gives forskjellige Arter af Toldafgifter som betales tilbage ved Udførselen, fordi de Varer, hvorpaa de hvile, i Regelen ikke tilstedes Udgang til Credit-Drag; dette gælder ikke alene om stempelpligtige Manufacturvarer, med Hensyn til hvilke man ved Udførselen kan eftersee, om de ere forsynede med Stempel, men ogsaa med Hensyn til andre Varer, f. Ex. Lommerlaft. Men under alle Omstændigheder forekommer det mig, at man kan ikke ganske søge nogen Analogi i de Regler, som her hjemme ere udtalte, og det vil jo ogsaa fremgaa, at ogsaa her i Møderlandet er den gjældende Toldlovgivning ingenlunde saa stræng med Hensyn til Toldgodtgjørelser som Udvalgets Uttringer mulig for dem, der ere mindre inde i de specielle Forhold, kunne give Anledning til at antage. I alt Fald forekommer det mig, at hvis man med Udvalget ikke vil tilstaae en almindelig Toldgodtgjørelse for Udførselse af fortolde Varer fra St. Croix, er der ingen Anledning til at bibeholde de specielle Begunstigelser for Caffee og Tobak i Forordningen af 6te Juni 1833; thi hvad disse to Varer angaaer, har Udførselen været saa ubetydelig, at man, naar man overhovedet er beffæstiget med at gjøre en Revision af bemeldte Anordning, vistnok ikke har Anledning til at bibeholde dem. Jeg skal saaledes be-

mærke, at i Gjennemsnittet af Aarene fra 1ste Juli 1845 til 1ste Juli 1848 har der af Caffee kun været transiteret henved 5000 Pd., og af Tobak omtrent 400 Pd., og for 1ste Juli 1848 til 1ste Juli 1849 kun 2500 Pd. Caffee og 200 Pd. Tobak. Jeg tillader mig at foresætte dette, for at det ærede Udvalg, hvis dets Indstilling skulde gaae igennem, maaskee kunde finde sig foranlediget til ved Sagens 3die Behandling, at indstille at udelade Reglen om Toldgodtgjørelsen ogsaa for Caffee og Tobak.

Ordføreren: Jeg skulde kun tillade mig en ganske kort Bemærkning i Anledning af den ærede Finansministers Uttringer. Det kunde jo vel synes, som om Lovudkastets Bestemmelser om Toldgodtgjørelsen var til Colonierne Fordeel, og jeg skal ikke nægte, at dersom man kunde tænke sig meget store Omsetninger af Varegenstande, vilde der være nogen Grund til at tilstaae denne Godtgjørelse med Hensyn til Transitvarer; men da der ikke ere de samme Forhold tilstede i Bestindien, som i Møderlandet, og Creditoplagen der ikke kunne gives den Udvidelse som her, saa vil jeg svare den høitærede Finansminister ved at beraabe mig paa hans egen Erfaring, om det ikke er meget misligt at indlade sig paa dette Godtgjørelsesystem af erlagte Afgifter; man har ingen Bished for, at de ere erlagte, og hvor for Exempel en stor Indsmugling eller Underløb med Hensyn til Varers Fortoldning har fundet Sted, kan Staten komme i det Tilfælde, at den maa erlægge i Godtgjørelse meget mere end den har faaet ind i Told. Dette er den Mislighed, som er forbunden med Tilbagebetaling af erlagte Afgifter, og det bør man saavidt muligt søge at undgaae. Det er derfor, at Udvalget har foreslaaet, at, da denne Foranstaltning ikke for har fundet Sted i Colonierne, og da den er uden praktisk Betydning, skulde man ikke indføre en Fortoldsregel, som, efter min Formening, i Toldlovgivningen er meget lidet nyttig eller nødvendig, naar man ikke absolut kan ansee den efter Forholdenes Bestaendighed for utilstede. Hvad de Exempler angaaer, som den ærede Finansminister har anført om stempelpligtige Manufacturvarer og Lommer, som her i Møderlandet ved Udførselen faae Toldgodtgjørelse,